

[Søren Andersen.]

Dernæst jonglerede det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen en del med begrebet fælleskommunal refusion. Det fremgik af det ærede medlems udtalelser, at det ærede medlem næsten er bange for, at pengene i denne kasse ikke skulle blive brugt. Jo, der er godt nok bud efter de penge mange steder, i amterne og i kommunerne, der er såmænd ikke tvivl om, at de nok skal få ben at gå på. Så lægge sagen ud på den måde, det ærede medlem gjorde, at her var nogle penge, der gerne skulle bruges, tror jeg ikke, man skal.

Endelig vil jeg gerne takke den højtærede arbejdsminister for de tanker, han gjorde sig til talsmand for, og som også er fremme i betænkningen, om undersøgelse af mulighederne for at skabe arbejde i tilfælde af, at vi — således som det allerede i nogen grad tegner til — får en betydelig arbejdsløshed.

Det ærede medlem hr. Wiggo Larsen nævnte bl. a. det beklagelige i, at vi mangler teknisk uddannet arbejdskraft og derfor har måttet lade visse arbejder udføre i Tyskland. Ja, det viser netop, at vi har brug for den omskoling, den højtærede minister omtalte. Jeg ser med glæde, at man får disse undersøgelser i gang og tager problemet om omskoling op, ikke alene til en vurdering, men også i allerhøjeste grad til virkeliggørelse.

Jeg tror, mine synspunkter er så beretigede, at det er på sin plads, at man drøfter disse ting i et udvalg, og jeg vil gerne udtale ønsket om en udvalgsbehandling.

Wiggo Larsen: Jeg vil gerne udtale min glæde over den tilslutning, lovforslaget har fået, men samtidig min beklagelse af den stilling, det ærede medlem hr. Søren Andersen indtager i spørgsmålet om arbejdsugens længde. Jeg beklager det i allerhøjeste grad, for de vanskeligheder, som en langvarigt arbejdsløs har, når han endelig er kommet i arbejde, med at få sine økonomiske forhold bragt i orden, kan han ikke komme ud over, så længe der er tale om en nedsættelse af arbejdstiden med 25 eller 35 pct.

Det er så meget mærkeligere, at det ærede medlem hr. Søren Andersen indtager den stilling, han gør, som de ufaglærte arbejdere indenfor det fag, jeg har særlig kendskab til,

jernindustrien i København, i dag tæller 2000 mand mere, end de gjorde 1 år tilbage, altså der er god beskæftigelse indenfor denne gren af industrien, men faget tæller endnu 2091 arbejdsløse, og det skyldes ene og alene den invasion, der har fundet sted fra landet til storbyerne, ene og alene, at man ude på landet klarer sig med betydeligt mindre arbejdskraft end tidligere. Derved opstår i mangfoldige tilfælde den langvarige arbejdsløshed.

Derfor må jeg på mit partis vegne beklage, at man ikke hurtigt, uden udvalgsbehandling, kan få dette forslag vedtaget og ført ud i livet, til gavn for dem, som i virkeligheden trænger til det.

Jeg håber imidlertid, at vi igennem en hurtig udvalgsbehandling kan blive enige — jeg tror, hensynet til retfærdigheden taler tilstrækkelig stærkt for, at specielt den langvarigt arbejdsløse får lov til at arbejde i 48 timer —, og at vi kan få den ærede ordfører for venstres tilslutning under den fortsatte behandling af lovforslaget.

Svend Jørgensen: Det ærede medlem hr. Søren Andersen spurgte mig, om jeg mente, de tidligere love ville være blevet benyttet i større omfang, hvis man havde haft 48 timers arbejdsuge. Ja, det ikke alene tror jeg, men jeg ved det. Jeg ved fra min egen kommunale virksomhed, at forskellige mindre kommunale arbejder ikke blev sat i gang, fordi man ræsonnerede som så, at det ikke var umagen værd at have besværet med det — dengang var der nemlig mere besvær for den kommunale administration med gennemførelsen af kommunale arbejder —, når man alligevel ikke kunne sikre sig, at vedkommende arbejdere ikke skulle have understøttelse under en eller anden form, og det forudså man ville blive tilfældet. Derfor er det efter min mening en forbedring af loven, at man nu foreslår 48 timers ugen gennemført.

Da der er blevet ytret ønske om, at lovforslaget henvises til et udvalg, skal heller ikke jeg stille mig i vejen derfor, så meget mindre som jeg godt kunne ønske at få nærmere præciseret, hvad der i lovforslaget menes med „mindre betydelige kommunale arbejder“. Det kunne være ganske rart at vide, hvor langt man kan gå ned med den slags arbejder, og hvilke arter af kommunale